

VIRAGOKAT SZEDŐ MENNYEI KERTESZ

Az - az ;

A' Dicsőségesen fel-támadott, és Ker-
tész - Képében öltözött,
UR JESUS KRISTUS,
Virágokat szede ,

Midőn

Tek. Csatári NAGY JANOSGYÖR. Filozóf.

ES

T. Csatár NAGY FERENCZ KAROLT Poët

Méltóságos CSATARI NAGY JANOS JOSEF UR
Felséges Afizíonyunk, és Koronás Királynénk érdemes Ta-
nácsának, és Apaffi-Fiscalis Józsiági Adminisztrátorának:

ES

Méltóságos SALBECK SOFIA ASZSZONYNAK
Kedves Gyermekeit, íók szép Isteni ajándékokkal és ritk
virtusokkal fel - ékesítettett drága URFIAKAT, életekne
szinte bimbójából ki-feslő Virágjában, a' Kolosvári Király
Katolika Academiából, mint bé-rekesztetett gyönyörűsége
Kertből Maga kegyes Akarattyának titkos tanácsából, *Husv*
napiján le-fzakasztá; és a' Mennyei Paradicsomba
által-plántálá.

Kiknek - is

Végső tisztelésekre, és fen-maradásra méltó emlékezetekre, és a'
élők, kivált a' szőlék tanúságokra, így prédikállott a' JESUS

Társasága Templomában Kolosvárott
azon JESUS Társaságából való

Egy Szerzetes Péter, 1744-dik Elztendőben, Szent György Havának 14-dik napján

Nyomtat. Kolosvárott a' JESUS Társasága Akad. Bötűivel Becskereki Mihály által.

O altitudo divitiarum sapientiae & scientiae DEI,
quam incomprehensibilia sunt iudicia ejus & investi-
gabiles viae ejus! quis cognovit sensum Domini? aut
quis Consiliarius ejus fuit? Rom. 11. v. 33. 34.

Operatur omnia secundum Consilium voluntatis suae.
Eph. 1. v. 11.

Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam
aromatum ut pascatur in hortis & lilia colligat
Cant. 6. v. 1.

Dilectus meus loquitur mihi: surge, propera amica mea,
formosa mea & veni. Jam hyems transiit, imber
abiit & recessit: Flores apparuerunt in terra no-
stra, tempus putationis advenit Cant. 2. v. 10. 11. 12.

Ego dilecto meo, ad me Conversiones ejus, Cant
7. v. 10.

Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter
lilia. Cant. 1. v. 16.

A facie malitiae collectus est Justus. Isa. 57. v. 1.

Illa existimans, quia Hortulanus esset, dicit ei: Domine si tu sustulisti eum, dicito mihi, ubi posuisti eum. Joan. 20. v. 15

Álítván ő, hogy kertész vólna, monda néki: Uram ha te vitted - el őtet, mond-meg nékem, hová tetted őtet.

Meg testesült Igének kedves

Secretáriussa, s' Tanítvánnya Szent János írja Evangyeliómának 20. részében, hogy midőn Mária Magdólina az ő szerelmes Jegyefsének a' Krisztusnak szerel-

métül gerjedezvén, az ő Koporsójánál álhatatosan siránkoznék, és azon koporsót őrző menyei Szent Angyalokkal édesdeden beszélgetne, kedves Jegyese háta-meget meg-jelenék néki, és imigyen szöllítá-meg őtet: *Mulier quid ploras quem quæris?* *

Aszszony állat mit sírsz? kit keresz? ő pedig *à communi*, & *vili habitu*, úgy mond Euthymius, és Theophylactus, * a' közönséges, * *apud* és alá-való köntösből Kertésznek álítván, mivel *Corneli* hogy kertben-is lén a' dolog, a' szerelemből *alap. in* származó bánattól ősztonóztatván, ezekre *fa-bunc loc.* kada: Uram te vagy ebben a' kertben, mely-

mellyben az én kedves Uram, édes Mesterem el-temettetett a' Kertész; azért *si tu sustulisti eum, dicito mihi, ubi posuisti eum. Ha te vitted-el őtet, mond-meg nekem, hová tetted őtet.* Meg-győzöttetvén vilzontag Krisztus a' Magdólna gondos, és bánatos szerelmétül, tovább nem titkolhatá magát, azért oly módon, oly kedvesen, oly kegyesen, a' mint éltében szokta vala, nevén nevezé őtet, mondván: *Maria*; és úgy ezzel meg-ismérteté magát, és arról lelkének ki-mondhatatlan nagy öröme bizonyossá tévé, hogy élne, hogy halottaiból dicsőségesen fel-támadott volna.

Ugy tetszik, hogy a' dicsőségben az Atyának jobján uralkodó, az életnek, és a' halálnak kulcsait kezében tartó Ur JESUS Krisztus ezen Evangyéliomi históriát ebben az 1744dik esztendőben Húsvét napján, meg-ujította. Ugyan-is micfoda e' Nemes Városban fel-álíttatott, és fundáltatott Királyi Katólika Akadémia? nemdenem *hortus conclusus* * bé-kerítettett gyönyörűséges

Cant. 4. 8. 71. kert-e? mellyben a' Nemes Erdély Országának ékeksége, a' válogatott Ifúság, mint annyi ékes rósák, liliomok, violák, hiacintok, tulipák kü-lömb kü-lömb féle jóságokkal, és tudományokkal virágoznak, és illatoznak. Nemdenem *hortus conclusus* bé-kerítettett gyönyörűséges kert-e? mellyben e' Nemes Hazának reménsége, a' fel-serdült nevendék szép Ifúság az Isten dicsőségére, a' közönséges jónak meg-tartására, és gyarapítására, a' szülék, és Uri Familiák öröme, és fel-magasztaltatására, mint annyi drága jóvések, és óltoványok nagy gonddal, és munkával

kával neveltetnek. Nemdenem *hortus conclusus* bé-kerítettett gyönyörűséges kert-e? melyet tudniillik az Istennek törvénye, és kegyes Atyai gond-viselése, a' szép rend-tartásnak módgya, és az Akadémiának regulája bé-kerített, az Előjáróknak pedig mindenfelé néző szeme, és ébren vigyázó alutlansága őriz, őltalmaz. Ah emlékezzél-meg Nemes Erdély Országa, mi vóltál régenten e' nélkül a' bé-kerítettett Kert nélkül? tövissel, és bojtortjánt termő parlag.

Ebbe tehát a' bé-kerítettett Kertbe Húsvét napján le-szálla a' mennyei Vőlegény * kinek győ-^{*Prov.8.} nyörűsége az ember fiaival lenni; és kertész ^{7. 31.} képebe öltözvén el-jára szemeivel ebben a' kertben gyönyörűséges színekkel habozó, és kedves illatokkal vidámitó külömbféle virágokat, és ezek között két gyémánt módra ragyogó virág szálon meg-akada szeme: úgymint az elöttünk fekvő Isten, és emberek előtt kedves s' kellemetes drága Tek. Urfiakon, CSATARI NAGY JÁNOS GYÖRGYÖN, és CSATARI NAGY FERENCZ KAROLON: Kiket Liliomoknak mondgyak-e, vagy rósáknak, vagy violáknak, avagy tulipánoknak, nem tudom, minden méltán reájok illik.

Ezek azomban a' drága virág szálak az ő kedves Urokkal, és Jegyefekkel együtt való szenvedések után, nem annyira egészségeknek megújulását, mint édes üdvezítő Urok dicsőséges fel-támadásának örömet nagy ohajtással várak vala. De Oh drága virág szálak! nem veszitek-e észre mit gondolt, és mit végezett fellőletek a' mennyei Vőlegény? Titeket magának válasz-

tott, és az ő dicsőséges fel-támadásának örö-
mét nem itt, hanem a' mennyei Paraditsomban
kívánnya veletek közleni: a' mint ezennel meg-
tapaszttaljátok. Ki-is azért el-méne először
éjjeli 12 óra után három fertálykor a' nagyob-
hoz, JANOS GYÖRGY Urfihoz, és ímígyen
szóllítá-meg őtet: *nyisd-meg nekem én szeretőm,*
én galambom, én virág szálam: quia caput me-
um plenum est rore, & cincinni mei guttis no-

Cant. 5. Etiam * mert az utánnad-való várakozás mi-
† 2. att rakva a' fejem harmattal, és a' fodorított
hajam az éjjeli csöppökkel. Erre a' drága vi-
rág száll nagy készséggel: fel-kelek, úgymond,
hogy néked én szerelmesem meg-nyissam, jőj-

Cant. 1. bé: imé lectus noster floridus * az én ágyam
† 15. néked kedves jószágokkal meg-virágzot: sótt már
manus meae stillaverunt myrrham, & digiti mei

ibidem pleni myrrhâ probatissima * nem csak kezeimről,
† 5. hanem minden tagjaimról a' szenvedésnek mirhá-
ja csöppög, és nem csak ujjaim, hanem szívem
lelkem rakvák éretted a' békefséges tűrésnek vá-
lasztott mirhájával. Azután mulatozván ebben
a' gyönyörűséges kertben a' mennyei Vőlegény,
déli 12. órakor tere *ad areolam aromatum, ut*

Cant. 6. lilia colligat * a' fű - szerszámok táblájához,
† 1. hogy liliomokat szedgyen; ot kezeit veté egy
szépen nevekedő, szinte bimbójából ki-nyíló,
és minden fű-szerszámok felett gyönyörűségesen
illatozó drága liliom szálocskára, úgymint Tek.
CSATÁRI NAGY FERENCZ KÁROL
Urfira: ki-is meg-sejtvén kedves Urának kegyes
kezeit, viszontag nagy örömmel mondá: *Ego*
dilecto meo, & Dilectus meus mihi, qui pascitur
inter

inter lilia. * *Tied vagyok én szerelmesem, és* Cant. 6
te az ennyim vagy, néked tartottam szeplőte- 7. 2.
len virágomat; azért mivel a' liliumok között
örömet legelsz, azt cselekedd velem, a' mi né-
ked tetszik. Így mind a' kettőt nagy kedves-
séggel le-szakasztá.

De Oh Uram mit cselekedtél? a' te dicső-
séges fel-támadásodnak napján, mellyen széles ez
világ örül, és tapsol, a' te kisdéd kertedet a'
Kolosvári Királyi Katólika Akadémiát illy drága
két virág száltúl meg-fosztottad! mit cseleked-
tél? a' te dicsőséges fel-támadásodnak napján,
mellyen mindeneknek örömet, és békeséget hir-
dettél, és az Angyalok által hirdettéssel ezen
drága két virág szál Mélt. SZÜLEINEK,
és VEREINEK keserves Jaj-szót hirdettetsz!
Imé Populi videntes, & non intelligentes; quo-
niam gratia DEI, & misericordia est in San-
ctos illius, & respectus in electos illius * a' Né- Sap. 4
pek látván ezen drága nevendékeny virág szá-
laknak ideinkorán való le-szakasztatását, és mint-
egy éretlen halálát, és nem értvén a' te ke-
gyes Atyai gond-viselésednek meg-vísgálhatatlan
úttyait, talám meg-botránkoznak, és ilyenekre
fakadnak: Ezek a' drága Urfiak, Mélt. SZÜ-
LEIKNEK kincsei, örömi, és dicsőségi, a' Ha-
zának reménségi valának, okosok, tudosok, é-
kesek, és minden Isteni ajándékokkal fel-ékesít-
ettek, mindeneknél kedvesek valának! nagy Is-
ten itilete tehát, hogy mind a' kettő azon egy
nap oly éretlen halállal e' világbul ki-ragadta-
tott!

Kiknek, hogy helyesen meg-felelhessek, kér-
lek té-

lek téged, Oh áldott mennyei Kertész! szólal-meg, ismérted-meg magadat, mint Maria Magdólnával, és mond-meg: *si tu sustulisti eum, dicito, ubi posuisti eum.* ha te vitted-e el Őket? miért vitted-el Őket? és hová tetted Őket? Ha ezekre meg-felelsz, tudom, hogy ezen két virág-fzálnak Mélt. SZÜLEIT, és Rokonságít bőven meg-vigasztalod, és a' tudatlan népnék éretlen gondolatit, és beszédit el-fzéllýelzted. Hallyuk tehát méltó figyelmetes-séggel, és tanullyuk-meg miért? és minémű okokból szokta le-fzakasztani a' mennyei Kertész az ilyen drága ki nyílt virágokat magok virág-jában, és hová vífzi, hová plántállya Őket? hogy ezeket értvén a' Felséges Istennek kegyes Atyai gond-vífelését áldgyúk, és azon csendes elmével nyugodgyunk-meg.

Az életen, és halálon uralkodó mindenható Ur Isten, valamint meg-másolhatatlanul el-végezte, hogy az emberek egyfzer meg-hallyanak, úgy minden ember életinek bizonyos határt vetett. Ugyan-is eleitől-fogva az Istennek meg-határozhatatlan bölcsesége, és hatalma mindeneket bizonyos moddal, számmal, és mértékkel meg-határozott: *omnia in mensura, & nu-*

**sap. 11. mero, & pondere disposuisti.* * mindeneket, úgy
 §. 21. mond az Írás, bizonyos moddal, és szám szerint, és mértékkel rendeltél. Erre nézve mi-

**Job. 14.* dotta volna: * hogy az Afzfzony állattól szű-
 §. 1. lettetett ember, rövid ideig élvén, sok nyavalyákkal el-telik, és mint a' virág ki-nyílik, és ottan el-nyomatik, és el-fut mint az árnyék,
 és soha

és soha azon állapotban meg-nem marad :
 azt-is hozzá adá: *breves dies hominis sunt ,
 numerus mensium ejus apud te est : constituiti
 terminos ejus , qui prateriri non poterunt ** ró-
 videk az ember napjai, és az ő holnapjainak
 száma nállad vagyon Ur Isten; el-rendelted az
 ő életinek határit, mellyeket által nem hághat-
 ni, és azokontúl nem mehetni. Annak oká-
 ért nem szűkség fok okokkal állatnom, hogy
 ezen TEK. URFIAKNAK-is ideinkorán való le-
 szakztása nem valami történetből, hanem a' bölcs
 Istennek tanácsából, s' akarattyából lett-meg :
 és hogy ezen drága két virág-szálat illy gyen-
 ge korában nem más, hanem maga a' mennyei
 Vőlegény vitte-el, maga a' mennyei Kertész isa-
 kasztotta-le. Így vőlt tudni-illik az Istentől
 el-végezve, így kellett meg-lenni.

Ibidem
 v. 5.

De vallyon micfoda okokbul cselekedte ezt?
 elő-számlállyá azokat maga a' Szent Lélek Böl-
 csesség könyvének 4. részében, és ugyan elsőb-
 ben e' dolognak illyen okát adgya: *Placens*
DEO factus est dilectus, & vivens inter pecca-
tores translatus est. * Az Istennél kedves, az* *Sap. 4.*
 ártatlan tetszván az Istennek, a' bűnösök köz- *v. 10.*
 zúl el-vitetett. Ismét: *placita erat DEO a-*
nima illius, propter hoc properavit educere illum
de medio iniquitatum. * kedves vőlt az Istennek* *ibidem*
 az ő lelke, azért fietet őtet ki-vinni a' ha- *v. 14.*
 miságok, a' gonoszságok között. Mintha mon-
 daná: mivel az Istenes, és fok szép Isteni jó-
 ságokkal tündöklő ártatlan Isiú kiváltképpen ked-
 ves az Istennek, kiváltképpen kedves az ő lel-
 ke-is, ideinkorán ki-ragadgya őtet a' gonosz-
 ságok

ságok között. Mert nem illendő, hogy az ilyen drága virágfál sokáig a' gyom, és gaz között maradjon. A' mint mi-is a' ritka szép virágot a' csalány, és gaz között nem hadgyúk, hanem ki-veszítjük, és a' virágos táblába mint illendő helyébe által viszítjük, által plántáljuk. Illyen okból a' Felséges Isten vivé által az ártatlan, és Istenszülő Enokát elevenen a' Paradicsomba, midőn az egész emberi Nemzet gonofságba merült vala. *Henoc placuit DEO,*

* Eccli. 3. translatus est in Paradisum. * Enok, úgy mond az Írás, *tetszett az Istennek, és a' Paradicsomba által-vitetett.*

Szerelmesim Ezek a' TEKENT. DRAGA URFIAK nemde kiváltképpen kedvesek valának az Istennek? tudom egyebet nem mond, valaki csak távúrol-is ismerte őket. Az Istennek meg-szentelő malasztával, melly által Istennek fogadott fiaivá leszünk, fel-ékesítette valának; kedvesek valának tehát az Istennek. MELT. SZÜLEJEKTŐL mind ekoráig az Isteni félelemben, és az Istenes erkölcsökben neveltettek, és meg-tartattanak; kedvesek valának tehát az Istennek. A' tisztaságnak makula nélkül való fejez liliomi valának, mellynek-is megtartásáért ciliciomokkal, verésekkel, és egyéb fanyargatásokkal szelidítették ártatlan gyenge testeiket; kedvesek valának tehát az Istennek. Senki erkölcsökben, és magok viselésekben mocskost nem látott; senki beszédgyekben, és nyájaskodásokban illetlen, és mosdatlan szót nem hallott; senki előttök nem mondom trágárkodásokra, bújá, és szerelmes énekekre, de még csak a' sze-

a' szeméremmel ellenkező szókra sem mert fakadni; kedvesek valának tehát az Istennek. Az ő mulató házak, az Isten háza, vagy a' tanuló kamara vala; az ő mulató tárfaik a' mennyei Szentek, az igyenes erkölcsű ifiak, vagy a' könyvek valának; az ő mulatságok, és gyönyörűségek az imádság, az Istennel, és a' szentekkel, kivált a' SZÜZEK SZÜZVEL való nyájaszkodás, vagy a' lelki, és egyéb könyvek olvasása, a' tanulás vala, melyekben nem farkantyú, hanem zabola kívántatott nekik. Kedvesek valának tehát az Istennek. Ugyan-is a' mennyei Völegény *pascitur inter lilia* a' Liliomok között örömeit legel, felette fzereti a' tisztaságot. Méltán-is; mert a' mint Szent Isidorus mondgya *continentia hominem DEO proximum facit, & ubi ista manet, ibi DEUS manet.* * *Lib. I. syn. c. 2.* A' tisztaság a' halandó embert a' halhatatlan Istenhez hasonlóná téfzi, és a' hol ez vágyon, ott az Isten nagy kedvel vágyon. Mellyre nézve a' meg-tesztelt Isten-is Szűz Anyát MARIAT, Szűz gond-viselőt Szent JOSEFET választotta magának, Szűz Tanítványt leg-inkább kedveller; a' mennyei Paradicsomban-is a' Szűzek, a' tiszták az ő belső Udvari népe; ezek követik őtet mindenütt, és szüntelen olyan éneket énekelnek, mellyet senki egyéb nem mondhat, hanem csak azok *qui cum mulieribus non sunt coinquinati:* * a' kik az Afzfo-^{Apoc.} nyi nemet nem ísmérték. Mivel azért az előt-^{14. v. 4.} tünk fekvő TEKEN. URFIAK drágálatos virág-szálak, fok szép Istenes virtusokra, kivált szeplőtelen tisztaságokra nézve kedvesek valának

lának a' mennyei Völegénynek, nem tartá il-
lendőnek a' mennyei Völegény, hogy ezek a'
világnak gazos, és bojtorjános, parlagjában
fokáig maradnának, hanem ideinkorán le-sza-
kaszta, és a' mennyei Paradicsomba mint illen-
dő helyekbe által vivé, által plántálá őket.
Placita erat anima illorum DEO, propter hoc

* Sap. 4 *properavit educere illos de medio iniquitatum.* *
v. 14. Tetstett tudni-illik Istennek az ő lelkek, azért
fietett őket ki-vinni a' hamiságok, a' gonosz-
ságok gazából.

Miért szokta tovább a' mennyei Kertész a'
drága nevendék Ifiakat gyönyörködtető virágjok-
ban le-szakasztani, annak másodszor ilyen o-
kát adgya a' Szent Lélek: *raptus est, ne ma-
litia mutaret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet*

* Sap. 4 *animam illius.* * El-ragadtatott, hogy a' go-
v. 11. noszság, vagy a' világi nyomorúság el-ne vál-
toztatná az ő értelmét, vagy hogy a' tette-
tés, az az, a' világi álnok hizelkedés meg-
ne csalná az ő lelkét. *Fascinatio enim nugaci-
tatis obscurat bona, & inconstantia concupiscen-*

* v. 12 *tia transvertit sensum sine malitia.* * Mert a'
hazudozás szem-fényvesztése meg-homályósfittyá
a' jókat, és a' kívánságnak álhatatlansága el-
fordittyá a' gonoszság-nélkül való elmét, a' vagy
lelket. Mintha mondaná: el-ragadta Isten az
ártatlan szép Ifiat gyönyörködtető virágjában,
hogy annyi fok külső, és belső lelki veszedel-
mek, és kísértetek között idővel gonoszságra
ne vetemednék, és a' világi hivságnak szem-
fényvesztő pompájátul, és a' testi kívánságok-
nak ész-vesztő édesgetésétül meg-ne csallattat-
nék.

nék. Mert a' világ fiainak gonosz-példája, tanácsa, és hizelkedése, a' világi kincsnek, gazdagságnak, hírnek, névnek, tisztnek, méltóságnak kívánása, a' testi kívánságoknak ostromlása, mellyek leg-inkább az ember ifúságában erőszakoskodnak, az ártatlan, és makula nélkül való Ifiat csak hamar, és igen könnyen meg-rontyák, meg-vesztegetik.

Melleyekre nézve minnyájunknak ugyan üdvözsege szüntelen való veszedelemben forog, úgy hogy fenki közülünk Istennek kivált-képpen-való jelentése nélkül nem tudhattya, ha végig meg-marad-é a' jóban, következendőül ha üdvözül-é: sőt csak azt sem tudgya, mire virad az holnapi nap, *ne glorieris in crastinum, ignorans, quid superventura pariat dies.** Prov. * ne dicsekedgyél, úgy mond a' Szent Lé-27. §. 1. lek, az holnapi napról, nem tudván, mit hoz fejedre az holnapi nap. Azért mondgya a' Poëta-is: *Ultima semper expectanda dies homini est, dicique beatus ante obitum nemo, supremáque funera debet.** fenkit bóldognak ne, Ovid. tarcs, míg a' sírban nem lácz, mert ki mi-libr. 3. re jutand, arról semmit nem tudsz. De a' Metam. nevendékeny, és ártatlan Ifúságnak üdvözsegefab. 2. ugyan szél-vész között tél-túl hanyattatik. Csak a' testi kívánság oly erősen ostromollya az ifúságot, hogy ha száz az ifiak között el-kárhozik, kilenczvenkilencz a' bujaságért kárhozik-el, egyik, úgymint a' századik egyéb vétékért.

Látván azért a' mindeneket által látó nagy Isten, *qui attingit à fine usque ad finem fortiter,*

Sap. 8. titer, & disponit omnia suaviter * hogy e-
 z. 1. mez, vagy amaz ártatlan kedves Iſú ha ſo-
 káig él, ezekben, vagy amazokban az al-
 kalmatofságokban, ezekben, vagy amazokban
 a' kísértetekben Iſtentúl el-térül, ezekben,
 vagy amazokban a' nyomorúságokban gonofzra
 vetemedik, egyik gonofzrúl a' másakra lépik,
 és vég-képpen-is a' gonofzban meg-marad, és
 örökké el-vész: mit cselekefzik? O Iſtennek
 irgalmaſſága! O meg-beecsúlhetetlen jó-tétemé-
 nye! Iſúságnak virágjában, ártatlan korában
 le-ſzakafſztya, és a' mennyei Paradicſomban ál-
 tal plántállya. Ugy cselekefzik tudni-illik mint
 a' világi kertéſz a' ízép virágokkal: ki midőn
 láttya az égi háborúkat, midőn érzi a' télnek
 bé-kőſzöntő hopmeſterit a' dereket, és hóhar-
 matokat, vagy fészkekből ki-vész a' virágo-
 kat, vagy edényeſtúl együtt bátorságos helyre
 által viſzi, hogy ſem az égi háborúk, ſem
 a' télnek hidege ne ártſanak nekik. Azon-kép-
 pen a' mennyei Kertéſz-is láttya, mennél tovább
 terjed ennek, vagy amannak a' ſzép Iſúnak é-
 lete, annál közzelébb jár hozzája a' világi
 kísérteteknek fergetege; mennél inkább ki-nyí-
 lik az ő bimbójából, annál inkább közzelit
 hozzája a' bűnnek hideg-tele: mit tſelekefzik
 azért? ki-vész a' világi kertnek fészkeből, és
 a' mennyei Paradicſomba által plántállya, a' hol
 ſemmi veſzély többé nem érheti. O melly mél-
 tán mondgya tehát a' Szent Lélek a' ſokíſzor e-
 lő-hozott helyen: hogy *gratia DEI, & mi-
 ſericordia eſt in ſanctos ejus, & reſpectus in ele-*
* Sap. 4. Nos illius. * midőn így bánik az irgalmaſ Iſ-
 ten va-

ten valamely drága ifiúval, nagy kegyelmet, és irgalmafságot tselekefzik véle, nagy tekintettel vagyon hozzája mint választottához.

Ertette Istennek ezen nagy irgalmát, és kegyelmét dicsőséges Szent ALOYSIUS angyali Ifiú, a' kit midőn Bellárminus az ő lelki Attya intené, könyörögne Istennek, hogy mások épületire továbbra nyujtaná életit; mivel még csak 24. esztendő vala: felele az ártatlan Szent Ifiú: azt, úgy-mond, lelki Atyám nem tselekedhetem, *quia non potest à DEO major homini conferri gratia, quàm ad se illum evocare, dum in gratia reperitur.* * mert nagyobb kegyelmet nem mutathat Isten az emberhez, hogy sem, ha akkor szólíttya-ki e' világbul, akkor hija magához, midőn az Isten kegyelmében, s' gráciájában vagyon. Reménlem pedig, úgy mond tovább, hogy Isten jó-vóltábul most abban vagyok. Midőn pedig halálos ágyában mások-is ugyan arra kényszerítenék, tudván, hogy arra leg hathatosbb lenne Istennél az ő ártatlan könyörgése; felele ismét: *Sinite me mori, si enim vita mihi supersit longior, qualis etiamnum futurus sim, nescio.* Had hallyak-meg, had hallyak-meg; mert ha továbbra terjed életem, mi léendek, nem tudom. O vajha szerelmemsim mi-is értenők az Istennek ezen nagy kegyelmét, és irgalmát! úgy bezzeg inkább volna gondunk az Istenes életre, hogy sem a' fok esztendőkre úgy inkább kívánnók az Urban, az Isten kegyelmében való el-nyúgovást, hogy sem a' testben-való hoszfzas bártortalan meg-maradást, és vigyázást!

Corn d
lap. in
locum
confu-
matus in
brevi.

Kedves

Kedves szomorú Halgatoim ezek az előtűnk sekűvő drága virág ízálak TEK. URFI-A K jámborok, és Isten félők voltak, az Isteni félelemben, és a' keresztyéni Jámborságban valóban meg-gyökereztek, még csak az aprólékos vétkektől, és fogyatkozásoktól-is irtóztak, és ezokon azok ellen a' minden napi lelki számvételnek, a' gyakor, és hofzszas imádságnak, és istenes elmélkedéseknek, és a' Szent Sácramentomoknak buzgó, és szorgalmatos gyakorlása által viaskodtak. Szemefek, vigyázok, okosok-is voltak, és azért a' bűnre vivő alkalmatosságokat meszsze el-távoztatták, kivált a' fejér néppel való társalkodást, még csak szemeket-is arra nem függesztették. A' tündér világnak színes javain nem kaptak, ezek kedvek csak ot járt, hogy ez árnyék világot meg-vetvén idővel szerzetbe állyanak. A' mint a' nagyobb TEK. URFI JANOS Istentől vett sok szép ajándékira, ritka virtusira nézve a' JESUS Társaságába már bé. is fogadtatott vala; el-is ment volna MELT-SZÜLEINEK nagy kedvel tett engedelmebűl, ha a' véletlenül érkező nyavalya, ezt nem akadályoztatta volna; melly akadályt ő sok keserves könyhullatásokkal meg-is siratott. Azt-is gyakorta mondogatta, kivált midőn színesbb köntösbe öltözött, hogy inkább tetszik néki a' JESUS Társaságának akármelley alá való rongya, hogy sem világi színes, tzipra, és paszomántos köntőse. El-hitette tudni-illik magával, hogy jobb volna ideig annak az Urnak az alacson szerzetes állapotban szolgálni a' ki az ő alázatos hív szolgálait annak idejében mód felett fel-

lett fel-magasztallya, hogy sem az álnok világnak, a' ki az ő követőit fel-magasztallya, és csak hamar pad alá veti.

Ezekre nézve nagy reménségünk lehetet volna felőlők, hogy ha Isten továbbra nyújtotta volna-is életeket, az Isteni félelemben, és a' keresztyéni jámborságban áthatatosan meg-maradtak volna, sőt abban naggyal elő-mentek volna. De mivel *sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias Ada.* * A' Krisztus jegyese-is, a' ^{* Cant. 2.} sok szép tökéletes Isteni jóságokkal tündöklő ^{ψ. 12.} lélek úgy vagyon e' világon, mint a' lilium a' tövisek között, történhetet volna, hogy ezeket a' drága liliomokat idővel a' tövisek megsértették volna, és tökéletes épségektől megfosztották volna. Azokáért a' mennyei Kertész a' meg-vizsgálhatatlan tanácsú nagy Isten, ideinkorán a' tövisek, a' veszedelmek közül ki-ragadta, s' le-szakasztotta őket, és a' mennyei Paradicsomba által plántálta: a' hol immár sem a' kísérteteknek hideg fuvalló szelei nem ostromollyák, sem a' bűnöknek cikorgó tele nem súti, s' nem fonnyasztja, hanem ékes színekkel örökkön örökké virágoznak, és ragyognak, jó illattyokkal dicsekednek, és gyönyörködnek. *Rapti sunt, ne malitia mutaret intellectum illorum, aut ne fictio deciperet animam illorum.* El-ragadtattak tudni-illik, hogy a' gonoszság el-ne-változtatná az ő értelmeket, és a' világi szem-fényvesztő hívság meg ne csalná az ő ártatlan lelkeket.

Harmadik oka, miért szakasztja-le a' mennyei Kertész a' szép kedves Ifjakat gyönyörköd-

tető Ifiúságoknak virgájában az, hogy Istennek kegyelméből sok ifiak hamar meg-érnek, hamar az Istennek kalendáriumá szerént meg-vénülnek, hamar tudni-illik a' meg-ért jámborságot, és az éllemetes szentséget el-érik, és így méltók, hogy hamar meg-adattasék nekik a' mennyei dicsőségnek el-hervadhatatlan koronája. *Consumatus*

* *Sap. 4. in brevi, explevit tempora multa.* * Rövid idő alatt vége lévén, úgy mond a' Szent Lélek, sok időket töltött-bé. Ugyan-is az Istennek kalendáriumá szerént *senectus venerabilis est non diuturna, neque annorum numero computata.* * nem az a' dicséretes, és tisztességes vénség, melly hosszú időt töltött, és sok esztendőket számlál, hanem az, melly okossággal, tisztasággal, meg-ért jámborsággal, és minden-féle jóságokkal bővelkedik; bátor csak tíz, tizenkét, és tizenhárom esztendőt számlállyon. *Cani sunt,* úgy mond tovább a' Szent Lélek, *sensus hominis, et etas senectutis vita immaculata.* * az ősz haj, az embernek az ő okossága, vénség az ő ártatlan élete. Innét mondgya Szent Ámbros Püspök-is *perfecta est etas, ubi perfecta est virtus.* * Vén-

in Fune sége, és meg-őregzett ideje embernek az ő *re Theod* tökéletes, és meg-ért jámborsága. *Imper.*

Az ilyen dicséretes vénséget pedig Isten kegyelméből sok ifiak hamar el-érik: ezt Szent CASIMIRUS huszon öt esztendő s korában: Szent ALOYSIUS huszon négy esztendő s korában; Szent KOSTKA STANISLO tizenennyolcs esztendő s korában; VITERBIAI SZ. ROSA tizenkét esztendő s korában el-érték.

Mert

Mert ily rövid idő alatt oly éllemetes, és meg-
 ért szentségre jutottak, hogy nem csak Isten
 előtt a' mennyei dicsőségnek el-hervadhatatlan
 koronáját meg-érdemelnék, hanem e' világon-
 is a' meg-dicsőült Szentek lajstromába irattatná-
 nak, és aitatoz tiszteletnek okáért az Oltárookra
 tétetnének. Ezt Dicsőséges Szent S O F I A
 Afzfzonymnak három gyenge Szűz leányi-is éle-
 teknek szinte ki-nyilatkozó virágjában el-érték.
 Mert a' Hit (*Fides*) névű tizenkét esztendő
 korában, a' Reménség (*Spes*) névű tiz esztén-
 dős korában, a' Szeretet (*Charitas*) névű ki-
 lencz esztendő korában ontották piros véreket
 az ő Jegyefekért a' Krisztusért, és ily gyenge
 korában a' Mártiromságnak piros rósáivá lettek.

El-érték ezt a' dicséretes vénséget az e-
 lőttünk fekűő TEK. DRAGA URFIAK-is
 gyönyörködtető Ifúságoknak virágjában: El-ér-
 te elsőben TEK. JANOS GYÖRGY URFI
 tizennyolcz esztendő korában. Természetes
 indulatit szóros őrizetben tartotta: innét ha
 valakitől meg-bántatott, és ezokon hirtelen fel-
 talált indulni, csak hamar vagy magátul, vagy
 másnak gyenge intésére meg-tért, ottan a' bofz-
 záság-tételt meg-engette, és jó kedvét,
 mint-ha semmit sem szenvedett volna, mutat-
 ta. Efelett, a' mit a' jó erkölcsökrül mások-
 tül hallott, vagy a' könyvekben olvasott, azt
 magának régulául vette, ahoz erkölcsét, és ma-
 ga viselését szabta; és azért oly szép, oly
 rendes, oly igyenes erkölcsökkel tündöklött,
 hogy nem csak a' hozzá hasonlók, hanem az
 éllemetes Uri Méltóságok-is kívánnák az ő véle

való tárfsalkodást, és nyájaskodást. MELT. SZÜLEI pedig azokat látván nagy lelki örömmel bé-telnének. Hát nem meg-ért okosság-e ez? nem meg-ért maga viselés-e ez?

MELT. SZÜLEINEK mindenkben kedveket kereste, nagy tisztelettel őket illette, leg-kissebb meg-bántodásokra okot nem adott: hozzájok olly nagy engedelmeiséggel viseltetett, hogy a' mint levelében MELT. SZÜLEINEK írta, az ő parantsolattokra kész volna mindenkor SZEBENBE egérségének cúraltatására menni, ha bátor tudná-is, hogy SZEBENBEN mingyárt meg-kellene néki hálnia; hogy így bizonyoságot tenne MELT. SZÜLEIHEZ való örök engedelmeiségről. Sőt sokszori levelében MELT. SZÜLEINEK azt-is írta: hogy ha Istennek úgy tetszenék, örömeit meghalna, hogy halálával SZÜLEINEK miatta való fok törődések, szomorúságok, és költségek el-vegeződnenek. Hát nem meg-ért engedelmeiség-e ez?

Egyéb Elő-járaihoz-is hasonló engedelmeiséggel viseltetett, azoknak akarattjához tökéletesen alkalmaztatván magát, és a' házi rend-tartásnak reguláihoz szabván minden cselekedetét: történt fogyatkozásiról-pedig könnyhullatások között-is követvén Elő-járóit. Még beteg-állapattja-is alig tartoztathatta-meg, hogy a' közönséges rend-tartást ne követné, mondogatván, hogy különben csak a' pusztá Deák, és Convictor nevet viselné, Hát nem meg-ért engedelmeiség-e ez?

Mindeneket meg-becsüllott, mindenekkel szép

szép egyességben élt, senkinek meg-bántodására nem igyekezett, túrt inkább, és szenvedett, úgy hogy az mondatnék fellőle, hogy senkit nem tudna meg-sérteni. Ha kit pedig hirtelenségből csak kitűnnyel-is meg sérteni talált, a' mi ohatatlan, midőn ki iókak társaságában lakik, csak hamar magába térvén, alázatosan bocsánatot kért. Ennek felette a' mennyiben tölle lehetet, másoknak kedveket keresni, másokat a' jóra, az Isteni félelemre, az aitatóságra ösztönözni, példájával, és imádságával segíteni, és hólmí ajándékokskákkal-is arra vonszni igyekezet. Valahányszor az Aka-tolicus atyafiaknál lévő óráknak útését hallotta, annyiszor Istenhez fohászzkodot, és buzgó rövid imádságot bocsátott az ő meg-térésekért, és innét függő örök üdvőzségekért. Hát nem meg-ért felebaráti szeretet-e ez?

Minden tanulást Isten dicsőségeire igazította, és nem bizván éles elméjéhez, mellyel az Isten meg-áldotta vala, tanulást az Imádságon kezdette, és Istenes fohászzkodásokkal elegyítette; azokban való jeles előmenetelét, és iskolabéli próbáinak jó végét az óltári Szentségben el-rejtetett Isten előtt, vagy a' Feszület előtt térdre esvén, Istennek tulajdonította: midőn Filozófiából lett viaskodásának dicséretes ki-menetele után mondatnék néki, miért jó kedvet nem mutatna, holott dicséretesen viaskodot volna, felele: *Volo esse Christianus Philosophus, qui nec prosperis elevari, nec ad-versis dejici queam.* Keresztyén Filósofus kivanok lenni, a' kit tudni-illik sem a' jó sze-

rencse fel nem fuvázkodtat, sem a' bal meg-nem háborit. Hát nem meg-ért keresztyeni jó-ság-e ez?

Már lelki erősségét mint irhatom-le? mint foglalhatom rövid sommában nagy tűrés szenvedését? A' súlyos nyavalyának ottan ottan vizsgálza térő, és másokat-is szánokodásra, és könyhúllatásra fakasztó gyótrésit, nagy lelki csendességgel tűrte; senki azokban békételenségét nem látta, panaszszát nem hallotta. Sőt minnek utánna az le-csfendefedet volna, mintha nem-is ő lett volna, a' kit a' fájdalmaknak tüze fő-zött vala, nagy lelki vidámságát, és jó kedvét mutatta, úgy hogy a' kik vigasztalására hozzá gyűlenek, inkább tőlle vennének vigasztalást. Kihez-képpest gyakorta-is mendegelének hozzá-ja nem a' végre, hogy őtet vigasztalnák, hanem hogy a' szenvedésre példát, lelki épü-le-tet, és magoknak vigasztalást vennének. A' mint bizonyyára vertek-is, örömmel, és ál-mélkodással térvén vizsgálja tőlle: Hát nem meg-ért keresztyeni erősség-e ez?

Beteges állapottyában tellyefséggel az Orva-fokra hagyta magát; és noha vette légyen ész-re, hogy a' fok keferű, izetlen, és kemény orvoságok keveset használnának, azokat mind azáltal nagy készséggel bé-vette, sőt Szent ALOYSIUSNAK példáját követvén, mingyarást le-nem nyelte, hanem szájában tartván kostolásának sanyargatásával, az epével itatott Ur JESUS Krisztusnak kedveskedett. Hát nem meg-ért keresztyeni erősség-e ez?

Midőn beteg állapottya ér-vágást kívánna, történék,

történék, hogy másodszor, harmadszor, és negyedszer-is szerentsétlenül szúratnék-meg. In-
nét sárgulni, és félni kezdenek a' jelen ál-
lok, de nem a' *patiens*: Ő inkább nagy
bátorsággal mondá: Őtödször-is szúrná-meg.
Akkor: már, úgymond kedves nyájasságbul,
én-is a' Krisztussal Őt sebekkel meg-bélyegeztet-
tem. Hát nem meg-ért keresztyéni erősség-e
ez?

De vallyon micfoda lelki eszközökkel szer-
zette-meg ezt a' nagy lelki erősséget? A'
lelki dolgoknak aitasos gyakorlása által magát tö-
kélletesen az Istenhez kapcsolta. Midőn bete-
ges állapottyának idein az iskola-béli Ifúság a'
harmadnap Szent *Exercitiumokban* foglalatos-
kodnék, Ő-is sok kérésekkel untatta Gond-
viselőit, hogy az Ő engedelmekből szabad
lenne a' mulatságoktul magát el-fogni, és nap-
jában egy néhány órácskát Istennek lelke elő-
menetelére szentelni. A' mint-is azokban a'
napokban el-rekesztvén magát, és generális
Szent Gyónást tévén, köny-hullatásit-is orcsá-
ja ki-mutatván, bizonyos jelenségit adta,
hogy különösön a' Szent *Exercitiumokat* vég-
be vitte. Hogy ne lett volna tehát erős, a'
ki a' Mindenhatóhoz eképpen ragaszkodék?

Eltében választott Szent Patronusit, kivált
az Isten Szülő Szent Szűzet, mint kedves
Annyát nagy buzgosággal, és külömbb-féle
Istenes gyakorlásokkal áthatatosan tisztelte; a-
zoknak képeikkel maga hajlékát ékefitette, úgy
hogy Templomocskának álitánád. De leg-in-
kább beteges állapottyában ezekhez buzgó tisz-
telettel,

telettel, és nagy bizodalommal folyamadott, szüntelen nékik ajánlván maga szomorúságos állapotát, és midőn Isten el-hozná, végső ki múlását. Hogy ne lett volna tehát erős, a' ki annyi hatalmas Pátronusoktól segítettet?

Maga akarattját illy meg-romlott állapotban tellyeséggel az Isten akarattjához alkalmaztatta, gyakorta szívéből mondván: *ha tetstik Uram, hogy a' te ditsóségedre meg-gyógyúlljak, légyen a' te Szent akaratom; ha akarod, hogy meg-halljak, légyen a' te Szent akaratom; ha pedig akarod, hogy életem fottáig Lázár legyek abban-is légyen a' te Szent akaratom.* Hogy ne lett volna tehát erős, a' ki az erőtlenség segítőjének kegyes akarattjára bizta magát? ki-ről tudni-illik írva vagyon: *Fidelis DEUS est, qui non patietur vos tentari supra id, quod po-*

*1. CORIO. testis. * Hiv az Isten, ki nem hágy titeket
7.13. a' felett kísértetni, a' mit el-szenvedhettek.

Midőn a' nyavalya érdegelte, ottan mingyárt az Istenhez folyamadott; és még midőn a' nyavalyának ereje miat, eszén nem vólt-is (a' mi ki-tetstet, hogy nem ügyelt mások szavára) akkor-is mellyét vervén, azokat az Istenes indulatokat sokáig folytatta, mellyeket éltében meg-szokott vala. (A' ki mit meg-szokik azt adgya eleibe az ő Fantasziája, mikor eszén nincs-is) sőt midőn a' nyavalya csendefedni kezdett, a' keresztyén vitézkedésnek jelét a' Szent FESZÜLETET ragadta, azt tfo-
kolgatta, fen szóval alázatoson, és buzgón, hogy a' jelen állók-is köny-húllatásra fakadnának, fohászkodván: *Delicta juventutis mea,*

Et igno-

Et ignorantias meas ne memineris Domine! * I-
fiúságom vétkeiről (micsoda vétkeiről , O ártat-
lan Isten) és tudatlanságimról meg-ne emlekezzél
Uram! Hic ure, hic seca, modò in æternum
parcas! Itt súgógeff! itt súgtogass! itt nekem ne
kedvezz! tsak örökké kegyes légy hozzám! Hogy
ne lett volna tehát erős, a' kit a' keresztyén
erőtségnek jele, és kalaúza vezetett, biztatott,
vastagított?

Ugyan annak bátorításából halála előtt nem
fok órákkal, midőn az eleibe adatott jó étket
nem ehetné, imigyen szóllítá-meg gyenge fon-
nyat testét: *én testem én neked éltemben sok*
jó falatokat adtam, azért most már szenvedgy,
most lakolly, többet szenvedet éretted a' Kristus.
Sőt kedves beteg Öcsét-is FERENCZ URFIT
fen-fzóval, hogy meg-halhatná, imigyen báto-
ritá: *Edes öcsém tégy jó szándékat, szenved-*
désidet a' Kristus kin-szenvedésével edgyütt Istennek
fel-ajánlyad: legyen vigasztalásod abból-is, hogy
társod vagyok a' szenvedésben, ki talám nálad
többet, szenvedek. szenvedgyünk edes öcsém a'
Kristusért, többet szenvedett érettünk a' Kristus.
nem sokára meg-vigasztal bennünket.

De talám a' halálnak félelme meg-tántori-
totta? nem semmiképpen. Tudta hogy már
igen közzél volna halála. Mert minekutánna
Gyümölcs óltó Bóldog Afzszony napján a' JE-
SUS Társasága Templomában nagy lelki figel-
metességgel Szent Misét halgatott volna, nyil-
ván meg-mondotta: ez az útolsó Szent Mi-
se, melyet éltemben halgattam; ez a' nap, melly-
ben az Isten Annyának az ő tsudálatos Szent Ké-
D
pében

pében utólszor udvaroltam. Halála előtt-is harmad-nappal körülé forgódó, és reá gondot viselő kedves Pap Attyafiának maga el-közeli-tő, és majd majd érkező halálát világosbb szokkal imígyen jelentette: *R. Pater ibo in Domum eternitatis.* Tisz. Atyám el-megyek az öröké-valóságának házába. A' mondást csak hamar követte a' valóság. Tudta mondtam, halálának közzel létét, attól meg-nem iedet; sőt maga haláláról, és temettetésének modgyáról édesdeden, és nyájaskodva beszélgetett. És mikor már el-érkezett volna-is, nagy készséggel, mert jó készülettel, noha illy szép Ifiúságában fogadta a' halált. Hallyátok mi-képpen, noha eltében, és beteg ágyában lelkét mindenkor tisztán tartani igyekezett, mindaz-által halála előtt-is a' Szent Sácramentomokat ép elmével, nagy aitatósággal fel-vévén, azt tőkélletesen meg-tisztította, meg-erősítette, el-készítette: azután pedig azoknak, kik beteg állapottyában hozzája kíváltképpen való gondviseléssel voltak, kezeket meg-csókolván, és fáradságokat alázatosan meg-köszönnvén, és szívet hafogató szókkal kedves Pap Attyafiát arra kérvén, hogy nem már ő reá, hanem FERENCZ Őcsére gondot viselne, a' ki, úgymond, csak hamar utánnam jó: körülé vigyázó, és szolgáló Inasit-is megkövetvén, és nyughatatlanságokat meg-hálálván, lelkét telyefséggel az Istenhez kapcsolta, és kedves Urának, Jegyesének el-jövetelét kézzen várta. E' képpen tehát fel-készülvén, és a' Keresztyéni erőtségnek pánczéllýában ujjobban fel-öltözvén, a' mindeneken egy-aránt kegyetlenkedő

lenkedő halálnak utolsó tőpása alá bátor szível
vetette magát.

O kegyetlen halál mit nyertél kegyetlenség-
geddel? le-szakasztottad ugyan a' szép virá-
got, de el-nem hervasztottad; mert él Isten-
nél az ő lelke, és virágozni-fog az emberek-
nél mindenkor az ő szép jóságának dicséretes
emlékezete. Le-vágtad kaszáddal a' szép Ifiat
éretlen korában, de éretlen állapotban nem ta-
láltad. mert *consumatus in brevi explevit tem-*
pora multa. * rövid idő alatt vége lévén, sok* *Sap. 4.*
időket töltött, és a' keresztyéni igazságnak *7. 13.*
meg-ért, és örök életre méltó gyümölcseivel
meg-tölt. Le-csaptad vaktában a' szelid, jó
erkölcsű kedves Ifiat, de úgy-is annak a' ke-
gyes Urnak akarattyát tellyesítetted, *qui ope-*
ratur omnia secundum consilium voluntatis suae. * *Eph. 1.*
a' ki nem vaktában, hanem bölcs akarattyának *7. 11.*
titkos tanácsából, hogy azon minden meg-
nyughassék, tselekeszik mindeneket.

Te felőlled pedig Isten, és emberek győ-
nyörősége, kegyelem, és természet kiváltkép-
pen való alkotmánya TEK. URFI FERENCZ
mit mondgyak? Te benned minden Isteni aján-
dék, melyeket egy URFIBAN kíván-
hatunk, bővséges mértékben meg-voltak: Te
benned minden jóság a' te idődöt, és tizen-
három esztendő korodat nagyon meg-halatta:
Te benned minden jóság meg-ért vala, egye-
dül csak az idő volt benned éretlen. Látta,
és csudálta ez a' Királyi Akadémia Elő-járóival
együtt a' te meg-ért aitatóságot, midőn a'
Szent Sácramentomokat tőkélletes, és álmélko-
dásra

dáfra méltó buzgosággal, az Isteni tiszteletet, és az Isteni tiszteletre rendeltetett külömbféle Szent Foglalatosságakat mindeneket meg-előző ferénsséggel gyakorlottad. Láta, és tfudálta ez a' Királyi Akadémia Elő-járóival együtt a' te Angyali magad viselésefedet, midőn az Isten Házában, a' Szent Gyülekezetekben, az Iskolában, a' tanuló kamarában szüzi szemermetességgel mulatoztál, vagy valami szükségből máfok szemei eleibe jöttél, vagy kedves nyájas-kodásra fakadtál. Láta, és cfudálta ez a' Királyi Akadémia Elő-járóival egygüt a' te alázatosságodat, szelidségedet, és felebaráti szerezetedet, midőn ezen Keresztyéni jóságoknak nem cfak illattyával, hanem ugyan külömbféle meg-ért gyümölcsével-is mindeneket gyönyörkődöttél, és fokakat ártatlan példáddal magad után vontál. Edesdeden emlekezik most-is, melly gyönyörűségecs ének-fzóval az Isten Annyának dicséretit a' Templomban, és az Akadémiai Ifiúságnak Templomba való menetelekor kivált Gyümölcs öltő Bóldog Afiszony napján, mellyben le-betegettél, azon aitasos Ifiúság előtt énekelted: melly ferényen, melly fáradhatatlanul a' Bóldog Afiszony Szent Congrégációjába bé-állandó ifiúságot azon Szent Congrégációnak Istenes foglalatosságira, és bévett Szent szokásira tanítottad: de nem cfak edesdeden emlekezik ezekről, hanem ezeket, és fok egyébb Istenes példáidat. kőszöni, dicséri, és azok-ért az irgalmasság Artyát áldgya, s' magasztallya.

Hát ha vóltaképpen tudhatta vólna a' te ritka

ritka meg-ért, és el-titkolt virtusodat, tudni-illik, hogy mindenkör az Ur Szent Testének fel-vétele előtt ártatlan testecskédet sűrű hegyekkel sértegető vas lánczsal fel-ővedzted, és ahoz úgy járútlál: hogy ugyan gyenge testecskédttől minden ebéden, és vacsorán a' jobb falatokat, és izesebb étkeket kedves Jegyesed szerelméért el-vontad, meg-elegedvén a' keményebb étkekkel: hogy korán reggel ágyadból nagy serénységgel fel-kelvén, annak a' drága időnek nagy részét a' hofzszas buzgó imádságban töltödted; estvéneként-is minnek elötte ágyadba lépnél, hofzszas buzgó imádságokkal Jegyesednek kedveskedtél: hogy azokban a' három Szent Napokban, melyeket az Akademia-béli Ifiúsággal a' Szent *Exercitiumokban* esztendőnként tölteni szoktál, magadat minden egyéb dologoktól, és foglalatosságoktól el-fogván, egyedül csak lelki elő-meneteleden igyekeztél: hogy egy szóval valami jótt, és lstenes szokást, melly téged illethetett, halottál, azt cselekedettel-is tellyesítetted: ha mondám tudhatta volna ezeket, és egyéb el-titkolt virtusodat, és láthatta volna ezekből származó lelki szépségedet, mint nem tsudálokozott volna, és mint nem áldotta, s' magasztalta volna a' minden Jónak Kút-fejét, a' ki Téged illy éretlen koradban, annyira megértelt a' Keresztyéni jóságban!

Ugy vagy on, tsudálkozhatott volna ezeken, méltán-is; mert egy Nemes, és gyenge Ifiacskában igen ritka virtusok. De látván virágzó életednek illy tökéletes folyását, nem

tfudálkozhatott a' te nagy békefséges türeleden,
 melyet halálos ágyadban mutattál, szorgalmatos
 készüléseden, mellyel mindenkor tiszta lelkedet
 tfinosgattad, ékesítetted, drága, mert fő jó
 tselekedeteknek illattyával kenegtetted, hogy az
 közelgető mennyei Vőlegénynek nem tsak tet-
 szenék, hanem fölöttéb-is tetszenék, és illa-
 toznék úgymint *Christi bonus odor* Krisztusnak
 jó illattya. Nehéz vala himlőzésed, mert ha-
 lál házzal nagy forrósággal, és fok súlyos fáj-
 dalmakkal elegyítettett; mindaz-által ezek köz-
 zót-is mondhattad vala Szent Pállal: *cum in-*
firmor, tunc potens sum. * mikor erőtlén va-
 gyok, akkor vagyok hatalmas; mivel minden
 12. §. 10. fájdalmidon hatalmaskodtál, győzedelmet vettél.
 Meg-erősített tudni-illik téged azoknak csendes
 el-viselésére, a' ki érettünk erőtléné lett, a'
 szenvedő JESUS, kinek kinnyait a' gyakor el-
 mélkedés által szívedbe óltottad. Innét nem ad-
 hatának oly keserű, és izetlen orvosságot, mel-
 lyet édes Üdvezítődnék keserű pohára, és szen-
 vedésének kedves emlékezete úgy meg-nem é-
 desített volna, hogy minden irtozás nélkül bé-
 ne vennéd: sem a' kinos fájdalmod arra nem vi-
 hetének, hogy szemeidnek vidámságát, orczád-
 nak vigasságát, nyájas beszélgetésednek győ-
 nyörködtesít le-hagynád, miglen utolsó vonag-
 lásod el-érkeznék.

Hát az az igaz Isteni szeretet, melly lán-
 gadaz vala szívedben, hogy meg-ne erősített
 volna mindenekre? melly hogy szoros állapa-
 todban annál inkább gerjedne szívedben, azt
 mind végig buzgó fohászkodásokkal, és szünte-
 len-va-

len-való aitos kőnyőrgésekkel, mellyeket már
 régen nagy bévséggel emlekezetedben foglaltál
 vala, éllelted. Vólt-is bizonyyára Istenhez va-
 ló szeretetednek nagy ereje. Mert ki-magya-
 ráshattya-meg, melly nagy buzgósággal, és
 aitosfissággal felelsz-vala ama' kérdésre: FERENCZ
 szereted-e az Istent? szeretem, úgy-mond,
 Istenemet tellyes szivemből, tellyes lelkemből;
 és bátor semmi jutalmat nem várnék, semmi
 büntetéstől nem tartanék; se pokol se menny-
 ország nem vólna, még-is szeretném őtet.
 Jól vagyon FERENCZ! ezzennel el-éred, a'
 kit ohajtasz, ezzennel meg-őleled a' kit an-
 nyira szeretsz, és attól sem halál, sem őr-
 dög, sem pokol soha többé el-nem választ.
 A' mint-is ezek után csak hamar szerelmes U-
 radhoz bocsátád ártatlan lelkedet. Itt már drá-
 ga URFI méltó vólna, kogy példás rövid éle-
 tedet, és fok szép idein meg-ért virtusodat
 mások épületire le-írnám; de mivel rövid időre
 határozott beszédem azokról méltó-képpen
 nem szólhat, rövideden csak azt mondom; mert
 tudom, mások-is tudgyák, mi vóltál: hogy te
 a' te tisztaságodnak, és ártatlanságodnak maku-
 la nélkül-való fehér lilomát nem csak épen, ha-
 nem fok drága jószágokkal mint annyi drága gyé-
 mántokkal fel-ékesítve vitted a' te mennyei Je-
 gyesedhez; viszont tölle azzal örökös társnak el-
 jegyeztettél: *Dilectus meus candidus, & rubi-*
cundus, electus è millibus. * Te én kedvesem* *Can. 5.*
 fehér vagy, és piros, fehér tudni-illik az ártatlan- *W. 10.*
 ságtól, piros a' szeretettől, és ezerekből vá-
 lasztatott.

O tehát

O tehát őrök emlékezetre méltó Urfiak, drága virág szájak, kik oly kevés idő alatt oly igen meg-értetek a' keresztyéni jóságban! és jámborságban! Méltók voltatok bizonynyára, hogy a' bűnön, halálon, és ördögön diadalmaskodó Ur JESUS Krisztus ti belőletek köfőn magának diadalmi kofszorút! Méltók voltatok, hogy a' diadalmas Ur JESUS Krisztus az ő Dicsőséges győzedelmének napján, Húf-vét napján titeket által vinne, és a' ti általviteletekkel Húfvetet mennyekben örvendetesbétenné! Méltók voltatok, hogy a' diadalmas Ur JESUS Krisztus ismét Kertész képébe öltöznék, és titeket mint drága virágokat le-fzakasztana, és a' mennyei Paradicsomba által plántálna: hogy valamint a' földi Paradicsomat az Anyaszentedgyházat, és ezt a' Királyi Katólíka Akadémiát fok szép virtusitoknak ékesen ragyogó virágjával ékesíttettétek, és jeles példaitoknak jó illattyával gyönyörködtettétek, úgy már a' mennyei Paradicsomban-is örökkön örökké virágozzatok, és illatozzatok. Rajtatok tellyesedett tudni-illik a' mit az Anyaszent-edgyház a' Mifebéli solosmában mond az Igazról: *Justus germinabit sicut lilium, & florebit in aeternum ante Dominum.* * Az igaz virágozni-fog mint

* Ose. 14
 v. 6. a' lilíom, és az Ur előtt örökkön örökké meg-marad maga-virágjában.

A' miket mondok felölletek, bizonyságim nékem azokban, a' ti lelki Atyáitok, gondviselőitek, és azok minyájan kik közöt éltetek, és forgottatok, a' kiknél-is virágzik ditséretes emlékezetetek, és beszédgyekben forog fok szép istenes

Istenes példáitok. Ugy láttatik, hogy maga a' Fels. Ur Isten, meg-peccéltette azokat a' ti szerencsés ki-mulástoknak módgyával. Mert noha külömb-féle időben nagy készülettel multatok-ki e' világbul, edgyik tudni-illik ejtzakának idein, a' másik délben: mindazáltal mind a' ketten akkor adtatok lelketeket Teremtőtöknek kezébe, midőn a' jelen lévő lelki Atya könyörögvén ezeket mondaná: *Ajánlak téged a' mindenható Istennek szerelmes Atyám-fia, és arra bízlak, kinek alkotmánya vagy; hogy minékutánna a' halál által az emberi adósságot megfizeted, a' te Alkotóddhoz, ki téged a' földnek agyagából formált, vissza térj. A' te testedből ki-menő lelked eleibe jőjjönnek az Angyali sennő karok: az Apostoli ítélő Tanács jőjjön-el: férébe öltöztetett Mártirok győzedelmes serege néked elődbe érkezzék: a' tundókló Confessorok Liomos sokasága téged környül végyen. Es nevezet szerént akkor lén végső pihenéstek, midőn ezekre érkezzék: Téged az örvendező Szűzeknek Kara fogadgyon-bé, és a' boldog nyugalomnak ölében a' Pátriárkák öszve ölelése téged magához szoritson. A' szelid, és vigasságos Krisztus JESUS tekintete néked jelennye-k-meg, ki téged a' maga mellet-valók közzé rendellyen. Ezzel tudni-illik hihetségesen ki-mutatta a' menyeyi Völegény, hogy ő maga kedves akarattyából szakasztott-le titeket, és a' maga mellet csudáson ragyogó, és illatozó virágok közé plántált.*

Itt edgykevefésé hozzátok fordúlok Akadé-*Digressio*
mia-béli Ifiúság, Haza ékefsége, gyönyörü-*ad Aca-*
E sege,*demicos.*

sége, és reménsége. Ti-is kedvesim Liliomok, Rósák, Violák, és külömb-féle virágok vagytok; úgy vagyon: azért meddig Isten életeteket engedi, követvén ezen két virág szá-laknak, kedves Tanuló Társaitoknak szemmel lá-tott dicséretes példáit, az Isteni félelemmel, az aitatósággal, a' szelidséggel, az anyagi tisztasággal, az engedelmességgel, a' ferénységgel, a' tisztelges magatok viselésével, a' külömb-féle tudományokkal Isten dicsőségére, e' Nemes Hazának javára virágozzatok, és illatoz-zatok; hogy a' ti lelkeitek-is kedvesek legye-nek Istennél, és Ifúságtokban el-érjétek a' meg-ért keresztyéni jámborságot, és az által méltók legyetek, hogy idővel a' mennyei Paraditsomba által plántáltassatok. Ne halaszszátok, kérlek kedvesim, ezeket napról-napra, időről-időre, vagy talám a' reménlett vénségre: mert virágok vagytok. Nincs semmi romlandobb a' virágnál; ki-nyílik a' virág, és ottan el-nyomatik, úgy a' ti életetek-ís. Az előttetek fekvő Drága URFIAK, hozzátok hasonló szép virágok vól-tak, de már test szerén el-hervadtak, és el-hervadásokkal titeket arról, a' mit vélek a' Poë-tából tanúztatok, emlékeztetnek: *O formose puer nimium ne crede colori; Alba ligustra ca-*

* *Virgil dunt, vaccinia nigra leguntur.* * *O te szép*

Ecclo. 2. *Ifjú a' te szépségedben, ne bizzal fölöttéb jó egé-ségedben; mert a' fejez pipats im' csak hűl szünte-len, a' kék viola-is el-hervad hirtelen.* Hány éri-el közületek a' vénséget, Isten titkában va-gyon, annakokáért a' mit most végbe vihettek, a' mit Ifúságtokban el-érhettek, utánna legye-tek,

tek, és a' bizonytalan vénségre ne halaszszátok.

Ti pedig szerelmes szomorú Halgatóim nem csak virágok, hanem gyümölcsfák vagytok; az-ért úgy gyümölcsözzetek, hogy ezeknek az elöttetek teküvő Artatlan Ifiaknak meg-ért jámborsága a' Krisztus ítélő széke előtt vádolója, és kárhoztatója ne legyen a' ti gyümölcstelen vénségteknek. Rettenetes, a' mit mond a' fokszor említett helyen a' Szent Lélek: *condemnat autem justus mortuus vivos impios, & juvenis celerius consumata longam vitam iniusti.* * Kár-^{Sap. 4.} hoztattya a' meg-holt ártatlan Ifiú az élő istenteleneket, és a' hamarább el-végeztetett Ifiúság a' gonosznak hoszszú életit. Mert-tudni-illik a' melly jámborságot az Ifiú virágzó ifiúságában el-ért, azt a' hoszszú életű gonosz fok eiztendőkig el-nem tudta érni, mert nem akarta.

Végezetre néktek meg-keferedett MELT. SZÜLEK, kik a' bánatnak-árja miat jelen sem lehettetek, nevezet szerént néked MELT. CSATARI NAGY-JANOS JOSEF, FELSEGES KORONAS KIRALYNE ASZ SZONYUNK Tanácsának, és APAFFI Fiskális Jóságok érdemes Adminisztrátorának, Néked MELT. SALBECK SOFIA, Aszszonynak, én nem szóllok, szölyyanak rövideden szomorúságos kopersójokból kedves Csemetéitek. Virágok völtünk! de a' Ti, Isteni félelemmel bé-kerítettett kertetekben termettünk, és nőttünk. Virágok völtünk! de a' Ti, Istenes dajkálkodástok által virágoztunk, és illatoztunk. Virágok völtünk! de a' ti Istenes gondviseléstek, és fok munkálkodástok

kodástok által Iſiúságunk virágjában a' meg-ért-
 jámborságnak gyümölcsét el értük. Mellyeket-
 is néktek Fiúi indulattal nagy álaázaton kö-
 szónunk: és velünk dajkálkodó kegyes ke-
 zeiteket, csokollyúk: a' menybéli Ur Iſ-
 ten, ki nekünk meg-nem engedte, hogy
 ki-mondhatatlan sok nyughatatlanságtokat, tá-
 ratságtokat, és költségeteket e' világon meg-
 hálálhassuk, az légyen mindeneknek bevséges
 meg-fizetője. Az a' ti életeteket jó egéſség-
 gel, lelketeket bevséges ajándékival, MEL-
 TOS A. Házatokat minden mennyei áldomásokkal
 virágoztassa. Azomban kedves SZÜLEINK,
 kérünk alázaton, a' mód nélkül való bánat-
 nak ne engedgyetek, és a' mi ideinkorán való le-
 szakasztatásunkon fölöttébb ne-izomorkodgyatok;
 mert ime' minket el-nem vezttetetek, hanem
 a' mennyei Paradicsom kertébe által küldöttetek,
 a' hol minden hervadás nélkül örökkön örök-
 ké Istennek gyönyörűségesen virágozunk, és az
 örök dicséretnek, és háláadásának jó illattyával
 illatozunk. Itt-is kedves SZÜLEINK Tiei-
 tek vagyunk; mert Isten után a' Ti Istenes gond-
 vífeléſtek által ide jutottunk, és a' Ti Istenes,
 és kegyes dajkálkodástok által az el-hervadhatat-
 lanságnak meg-becsülhetetlen ajándékát el-nyer-
 tük: Ez okon Fiúi kötelességünket, és hozá-
 tok való igaz ſzeretetünket, mivel *charitas*

*. 1. Cor *nunquam excidit.* * a' ſzeretet ſoha meg-nem
 13. v. 8. ſzűnik, itt-is fen-tartjuk, és érettetek a' ſzűn-
 telen való eſedezésnek jó illattyát Istennek bé-
 mutattyuk. Hogy Ti-is, midőn Istennek úgy
 fog-tetſzeni, az Istenes nevelésnek ki-folyó mér-
 tékkel

tékkal adandó jutalmát bizonyóson el-vegyétek, és velünk egyetemben, a' mindenható Ur Istent, a' ki az ő akarattjának tanácsa szerént meg-vizsgálhatatlan dolgokat cselekeszik az égen, és a' földön, örökkön örökké áldgyátok, és magasztaljátok. Addig-is a' JESUS Krisztusnak kegyelme, és szeretete mindenkor legyen veletek.

Meg-nem álhattyák, hogy Titeket-is drágalatos virág - szálak TEK. CSATARI NAGY TERESIA Kis - Aszfzony, és TEK. CSATARI NAGY JOSEF URFI, atyafiságos szeretettel, és nagy kedvességgel meg-ne szállítanak. Ugy véllyük, hogy midőn kedves SZÜLEINKNEK házában mint valami bé-kerített ékes kertben edgyűt virágoztunk, és az edgymáshoz való igaz szeretetnek, és ritka szép edgyességnak jó illattjával kedvesen illatoztunk, kedves SZÜLEINKNEK nagy örömökre, és vigasztalásokra lehattunk, és jövőendő-béli győmölcsözésünkről nagy reménséget adhattunk, úgy hogy talám az-is reánk férhetett: *Filii tui sicut novella olivarum in circuitu mensae tuae.* *

A' te magzatid mint az olai-fa gyönyörű illatú fiatal, a' te asztaled körül. De ime' a' Felséges Ur Isten kegyés akarattjának titkos tanácsából ezt az örömet, és reménséget meghomályosította, midőn bennünket meg-őszított, ketőnket magának választván, titeket pedig kedves SZÜLEINKNEK kertében még meg-hagyván. A' ti kötelességtek legyen tehát azon kertben a' tőkélletes jóságokkal, Istenes szép erkölcsökkel, kedves magatok viselésével úgy virágozno-

gozhatnak, hogy édes SZÜLEINKNEK öröme helyre-hozzattaisék, és az utánunk-való bánatnak homálya szívekből tekéltetesen ki-törültsék. Azomban hogy az álnok világnak ámitó hívsága meg-ne csállyon, és a' vilzsa fordult kívánságoknak édesgető mótellye maga után ne vonnya sziveteket, mindenkor szemetek előtt visellyétek a' Profétának ama mondását: *Omnis caro fenum, & omnis gloria ejus, ut flos agri.* * minden test széna, és minden ő dicsősége, mint a' mezei virág. Ellyetek, és a' mint az időben, úgy az Isten, és emberek előtt való kedvességben-is nevedgyetek.

Hozzátok-is fordulnak Tekéntetes Verek, TEK. SALBECK JAKAB KORONAS KIRALYNE ASZSZONYUNK LIPPAI Kamarás Inspektor; TEK. és fő Tisztelendő SALBECK MATYAS a' Károlyvári Tekéntetes, Nemes Káptalannak edgyik Tagja, és Nemes Károl-Várofsának érdemes Plébánusla, TEK. SALBECK AGNES ritka özvegy Alsíszonyság, TEK. és Tízteletes SALBECK KAROL tanuló Clericus, és egyéb Rokonságok; és az igaz Atyafiságos szíretetnek őszitónözéséből ezekre fakadnak. TEK. kedves VEREINK melly jó gyökérből származtunk legyen, SZÜLEITEKNEK dicséretes emlékezte eléggé meg-bizonyította, és a' Ti példás életeteknek-is folyása nyilván ki-mutattya. Mert noha kedvezne Néktek a' Világ, és virágzó szerencsékkel biztatna, még-is maga után nem vonhata; inkább az Isteni, és felebaráti szíreter olyan életre bira, mellyben az Istennek, és a' lelkeknek, és Isten után a' köz-jónak tökéltetesen,

tesen, és igazságosan szolgálhatnátok, a' mint
szolgáltok-is. Példáttokkal tudni-illik valóban
meg-mutattátok, hogy *Filii Sanctorum estis,*
& vitam illam expectatis, quam DEUS daturus
est his, qui fidem suam nunquam mutant ab
eo. * Szentek fiai vagytok, és azt az életet Tob. 2.
várjátok, melyet az Isten azoknak ad, kik a' v. 18.
benne való hitet soha el-nem változtatták. Ugy-
is szokott lenni, hogy *si radix Sancta,* &
rami. * ha a' gyökér Szent, az ág-is, a' Rom. 11
gyümölcs-is; mivel nem esik megszé az alma v. 16.
a' fájátúl, az ág-is meg-tartja a' tőből szívott
nedvességet. Azokáért hálákat adunk mi
a' mindenható Istennek, hogy nekünk Veletek
edgyütt, ilyen jó gyökérből eredetet, és az
által a' jóra, a' keresztyéni jámborságra nagy
hajlandóságot adott. Néktek pedig alázatosan
köszönnyük, fok szép istenes példáitokat, és
azokat az igaz szeretetből származot fok szép
istenes intéseket, oktatásokat, és jóra való é-
desgetéseket, melyeknél többet se mi nem ki-
vánhattunk, sem a' szeretet többet nem okoz-
hatott. Igazán meg-vallyuk, hogy ifiúsá-
gunknak ki-nyíló virágjában ezek útáltatták-meg
velünk a' világi hivságot, ezek a' mennyeiek-
re, és az Isten előtt való-kedves virtusokra ger-
jesztettek. A' minden jónak ki-folyó kút-feje
fizesse-meg Néktek, mind ezeket, és mennyei
áldomásnak folyamatit öncse ki Réátok, hogy
Istennek dicsőségére, Haza javának gyarapodá-
sára, fok lelkek épületire, örömére, szolgál-
lattyára, és üdvösségére fok számos esztendő-
kig virágzó jó egétségben éllyetek, minden
tökél.

tökélletes jókkal győmölcsözzetek, és azok által a' reménlett örök életnek el-hervadhatatlan Koronáját el-nyerjétek. Örök kötelességünknek pedig fogjuk tartani, hogy Isten előtt való esedezésünkkel ezekre minyájakat segéllyünk. Ti viszontag Istenhez való szent imádságtokban róllunk meg-emlekezzetek. Isten maradjon veletek !

Többet nem szóllanak, hogy nagyobb keserűségre, és bővebb siránkozásra okot ne adgyanak, hanem általam minnyájakoknak Keresztyének alázatosan köszönik, hogy illy roppant tisztességes gyülekezettel végső tiszteleteknek meg-adására egybe-gyűltetek. A' világosságnak Attya, *ki mindeneket udvozíteni, és az igazságnak ismételre jutni kíván.* * vezérellyen

^{1. Timot} minnyájakokat minden tökéletes jóra, és a' mint
^{2. 8. 4.} most ebben a' Szent Templomban egybe gyűjtött, úgy valaha a' mennyei Paradisomban-is kegyelmesen gyűjtsón egybe. Végezetre bizodalmason kéri, és várják tőletek, hogy a' kik életében a' JESUS Társaságához kiváltképpen való indulattal viseltettek, és viszontag a' JESUS Társaságától minden tisztességes, és Istennél kedves jókra s' erkölcsökre, és szép tudományokra vezettettek, oly elő-menetellel, hogy mind a' kettőben mindeneknek öröme tökéletesen virágoznának; azoknak ártatlan hideg tetemeiket a' JESUS Társasága sírjába tegyétek-le, hogy ott nyugodgyanak, miglen a' bődögfel-támadásban újonnan meg-virágozzanak. En pedig drága URFIAK, örök emlékezetnek okáért az Irásból ezt írom Sírotok felibe: *Flo-*
rete

rete flores, quasi liliū, & date odorem, &
frondete in gratiam, & collaudate canticum, &
benedicite Dominum in operibus suis. * Virá-^{Eccli.}
 gozzatok drága virágok, mint a' liliom, itt ^{39. §. 19}
 e' földön jó emlekezetetekkel, mennyekben a'
 meg-érdemlett dicsőséggel; illatozzatok itt e'
 földön nekünk hagyott Istenes példáitokkal, men-
 nyekben az Isteni dicséretnek illattyával; ágaz-
 zatok kedvesen itt e' földön követőitekkel, men-
 nyekben az érettünk való esedezésnek fedede-
 mével; és dicsirjétek énekekkel, és áldgyátok
 az Urat az ő cselekedetiben. Te pedig Felső-
 ges Ur Isten vedd kedvesen ezeket a' drága vi-
 rágokat, melyeket a' te kegyelmességedből a'
 Kolosvári kisdéd Katólica Akadémia neked bé-
 mutat, és enged kegyelmesen, hogy ez az
 Akadémia, mellyett a' te Atyai gond-viselésed
 Királyi, és Fejedelmi hatalommal fel-állatott,
 és eddig annyi fok változások, és veszélyek
 között fen tartott, vérrel-is erősíteni enge-
 dett, ez-után-is a' Te Nevednek fel-magaszta-
 lására, és e' Nemes Hazának javára, és böl-
 dogságára minden-féle tőkélletes jóságokkal,
 és tudományokkal virágzó Ifiakkal
 bővelkedgyék;

Kinek-is Örökké-való tisztelet, és dicsőség Amen.

